

Empat a tot i també a res

Un punt estèril. L'Olot segueix sense obtenir el triomf com a local i s'ha de conformar amb un punt que el manté en la part baixa de la classificació

L'Olot va empatar a zero contra l'Huracán. El conjunt dirigit per Arnau Sala no va poder superar l'entramat defensiu plantejat per l'equip valencià, que es va mostrar inexpugnable durant tot el matx. Els de la Garrotxa encara no han guanyat al municipal després de tres partits de lliga –derrota contra l'Espanyol B (0-1) i empat contra el Mallorca B (1-1)– però, tot i que feia un dia per quedar-se a casa amb la manta, prop de 1.100 espectadors van presenciar un partit brusc i poc atractiu per a qualsevol.

Els primers minuts van ser d'inversió segura per part dels dos conjunts, que intentaven aclimatar-se a un terreny de joc ràpid a conseqüència de la pluja que va caure sobre Olot. Semblava que l'equip dirigit per Arnau Sala volia dur el pes del partit, com en tots els enfrontaments que disputa davant la seva afició, però sabia que davant tenia un bloc ben armat i físic que no ho posaria gens fàcil. L'ambient per moments era gèlid, un fet que beneficiava als valencians, que de mica en mica es feien amb el control de la pilota; això sí, sense profunditat ni ocasions de gol durant el primer quart d'hora. De fet, en el 18' va arribar la primera aproximació amb perill, quan Carlos va fer una passada per Maestre i aquest va veure molt bé com Canelada el doblava, però la seva forta centrada no la va poder rematar ningú. L'ocasió va esperonar l'afició olotina, i de retruc els de Sala, que gràcies a Carlos i Enric van fer anar de corcoll els defensors de l'Huracán –el pitxitxi va tenir a prop el gol amb dos xuts, un en el 19' i un altre en el 24', que van marxar desviats de la porteria defensada per Paco–. La productivitat ofensiva de l'Huracán quedava reduïda al joc a pilota aturada, amb els córners executats per Jesús Rubio i la força física d'homes com Amarilla, Fali, Ruso o San Julián. Controlats aquests aspectes del joc, els olotins cada vegada eren més descarats en la zona de tres quarts. A base d'insistència garrotxina, en un córner assajat, Coro va servir a Simón, que va xutar fent un misto. La pilota va caure a les botes de Rojas, que des de la frontal no s'ho va pensar, i amb una bona rosca va fer lluir Paco, que va desviar la pilota que es colava dins la porteria (39'). Quan ja demanaven el descans, els dos equips van deixar passar els minuts fins que el col·legiat va indicar que podien anar desfilant cap al vestidor.

Els primers minuts de la segona meitat no van ensenyar cap novetat en els dos equips. Cap dels tècnics va variar els seus esquemes inicials –encara que el visitant Esteve ja havia fet els tres canvis en el 59'–, amb l'afegit que el terreny de joc cada vegada era més pesant, les imprecisions van augmentar. Els minuts passaven i el temps per a l'Olot s'acabava. L'entrada d'Uri i Márquez va semblar que reactivava els de la Garrotxa, que buscaven la primera victòria com a locals, però als d'Arnau Sala se'ls encomanava el joc brusc i físic de l'Huracán, que en el 77' va xutar per primera vegada entre els tres pals de Wilfred, quan ho va intentar Julià des de fora de l'àrea, en un xut que va obligar l'andalús a desviar a córner. Amb els olotins col·lapsats, Amarilla va estar a punt de silenciar encara més el municipal quan, després d'un córner, va aprofitar un refús per xutar, per sort, llepant el pal (90'). “Encara sort”, comentava l'afició local.

huracán0

Olot0

Publicat a:

Font del document:

http://www.lesportiudecatalunya.cat/nel9/article/8-esports/52-futbol-catala/781117-empat-a-tot-i-tambe-a-res.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss